

Et og Halvfjerdsindstyvende Møde.

Onsdag den 1ste April Kl. 7 $\frac{1}{2}$.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Under forrige Møde er paa de Herrer's Pladser omdeelt Erklæring fra det her i Thinget nebsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov angaaende Søby Kjøbstads Commune- og Havneklæfers Gjæld til Statskassen.

Siden forrige Møde er paa de Herrer's Pladser omdeelt Endringsforslag til 2den Behandling af Forslag til Lov om Værnepligt, samt Endrings- og Underendringsforslag til 2den Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af det jyd'ske Jernbanenet.

Ved den 1ste Landsthingsmand for 8de Kreds (Bonne) har jeg modtaget et Andragende til Rigsdagen angaaende Forslag til Lov om Valgmenigheder fra Beboere i Rødding og Kraiberg Sogne. Dette Andragende skal ligesom de tidligere lignende blive henlagt i Thingets Bæseværelse.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Forsættelse af 2den Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1868 til 31te Marts 1869“.

Formanden: Det er §§ 10 og 1 med det til § 10 stillede Endringsforslag af Krigsministeren, der ere under Forhandling. Jeg skal give Ordet til den 6te Landsthingsmand for 1ste Kreds.

Bloug: Jeg vil begynde med at tilbagelæse og bede undskyldt det stærke Udtryk, som jeg brugte i forrige Møde, og som har stødt den høitæredede Indenrigsminister og sandsynligviis ogsaa den høitæredede Krigsminister. Jeg erkjender, at Udtrykket var meget haardt, og forøvrigt viste jeg i Slutningen af mit Foredrag tilstrækkeligt, at jeg ikke meente det saa

slent, som jeg udtrykte mig, og at jeg var villig til at gaae ind paa et rimeligt Forlig. Jeg skal, med Hensyn til hvad det ærebe 12te kongevalgte Medlem (Fischer) bemærkede, hævde, at jeg har ikke sagt, at den Anvendelse, som er gjort af en Deel af Fæstningsarealet, er hensigtsmæssig; jeg har sagt, at den var sleet for at fremme et godt og nyttigt Foretagende, men Maaden, hvorpaa dette Foretagende ad denne Vej er fremmet, kan jeg ikke finde hensigtsmæssig, og jeg troer, at den ærebe Landsthingsmand, naar han vil tage den paagjældende Plads i Dieshn og see, at den ligger omtrent 9—10 Alen dybere end den alfare Vej, hvorved den ligger, Pasfagen ind til Rjøbenhavn, selv vil erkjende, at der idetmindste kan være stor Tvivl i saa Henseende. Naar iøvrigt den ærebe Landsthingsmand forlangte, at jeg, naar jeg vilde holde paa den omhandlede Anmærkning i Finantslovsforslaget, burde vide, om der var tænkt paa andre Benyttelser af de i Loven af 6te Juli 1867 nævnte Grunde end den, hvorom der her er Tale, saa kan jeg dog ikke indsee, at dette Forlangende skulde være berettiget. Det ærebe Medlem er en altfor stærk Logiker til ikke at vide, at man kan slutte fra det, der er sleet, til det, der kan ssee, og om vi ogsaa nu Alle ere enige i, at den Benyttelse, hvorom der her er Tale, er sleet i et godt Diemed, saa kan der til en anden Tid blive Tale om Benyttelser, om hvilke vi ikke ere saa enige, ja, endog om Benyttelser, som vi ere enige om ikke ere nyttige eller hensigtsmæssige. Der har jo saaledes i det andet Thing været Tale om en længere Vortleie af den Plads, som indtages af Forslystelsesanstalten Tivoli, men jeg kan ikke paa nogen Maade ansee det for hensigtsmæssigt eller nødvendigt at afflutte et længere Leiemaal med denne Anstalt; thi, som allerede med fuldkommen Føie bemærket, har Krigsministeren denne Anstalt fuldkommen i sin Magt, og hvad enten han slutter et længere eller et kortere Leiemaal med den, vil den være glad ved at blive, hvor den er, saalænge Ministeren vil have den. — Naar det ærebe Medlem fremdeles meente, at Krigsministeren ikke vilde have modtaget Demarcationslinieloven med denne nu i Finantslovsforslaget optagne Tilføining, da er